

РЕШЕНИЕ

№ 1113

гр. София, 22.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11316** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. И. М., ЕГН: [ЕГН], с чрез процесуален представител адв. С. С., срещу Решение от 08.11.2022 г., постановено по НАХД № 138/2021г. на СРС, Наказателно отделение, 1-ви състав, с което е потвърдено НП № 20-4332-018835/22.10.2020г., издадено от Г. Б. на длъжност „Началник група“ към СДВР отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на касатора са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДВП и на основание чл.175,ал.1,т.5 от ЗДВП – „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца, за извършени от него административни нарушения на чл. 20, ал. 1 от ЗДВП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДВП, като е намален размера на наложените му наказания на „глоба“ в размер на 50 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на решението, поради противоречие с материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Оспорва се съставомерността на деянието, поради недоказаност несъвпадение на свидетелските показания с описаното в АУАН и НП. Излага още, че дадената правна квалификация съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ е погрешна. Иска се отмяна на решението на СРС и процесното НП. Не се претендират

разноски.

В съдебно заседание, касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът – Началник група към Столична дирекция на вътрешните работи – отдел "Пътна полиция" не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Тони Петрова, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, V-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. СРС е установил от фактическа страна следното: на 10.04.2020г., около 18:25 часа в [населено място], касаторът като водач на лек автомобил „Т. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управлява същия по [улица]с посока на движение към центъра на града, като срещу № 2, поради недостатъчен контрол върху МПС, реализира ПТП в паркиран лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което е напуснал мястото на ПТП, без да уведоми органите на МВР. За констатираните нарушения му бил съставен АУАН № 770910, а въз основа на акта било издадено процесното Наказателно постановление № 20-4332-018835 от 22.10.2020г. за две нарушения - по 20, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП. Св. А. Д. е бил очевидец на пътно-транспортното произшествие (ПТП), като съдът е приел, че последният е дал еднопосочни, непротиворечиви, логични и обективни показания, които кореспондират и с писмените доказателства по делото, с оглед на което съдът ги е кредитирал като достоверни и ги е съобразил при формиране на вътрешното си убеждение.

Местопроизшествието било посетено от служители на ОПП – СДВР, които съставили Протокол за ПТП № 1759804 и скица към него и констатирали щетите по автомобил марка „Ф.“, модел „П.“. На 08.10.2020г. бил съставен АУАН, в който нарушенията били квалифицирани като такива по чл. 20, ал. 1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. Въз основа на АУАН, при идентична фактическа обстановка и правна квалификация, било издадено и обжалваното НП № 20-4332-018835/22.10.2020 г.

Настоящата съдебна инстанция намира, че с оглед проведените в съдебното следствие процесуални действия, СРС е събрал необходимите доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата, по предмета на доказване. В решението са изложени ясни мотиви относно това защо следва да се даде предимство на показанията на актосъставителя и свидетелят Д.. Съобразени са всички съдържащи се в преписката доказателства, приобщени към материалите по делото по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН. Тези доказателства в тяхната съвкупност не си противоречат и потвърждават посоченото в АУАН. При положение че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. В тази връзка наведеното от касатора възражение, свързано с необсъждането от страна на

районния съд на обстоятелството, че неговият автомобил не е категорията „джип“, съдът намира за неоснователно. Районният съд правилно е посочил, че това е единственото несъответствие във фактическите констатации, но същото не би могло да се отрази негативно на повдигнатата отговорност на касатора, тъй като всички останали индивидуализиращи белези на движимата вещ са били налице. Следва да се отбележи, че СРС е допуснал техническа грешка при изписването на квалификация на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“, но съдът намира, че мотивите на съдебното решение са подробни и се отнасят за цитираната разпоредба.

Първото констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл. 185 от ЗДвП, която предвижда административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение, за което не е предвидено друго наказание в ЗВдП, каквото е нарушението на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Правилни са изводите на СРС, направени въз основа на очертаната фактическа обстановка, че касаторът не е спазил нормата на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, доколкото не е контролирала пътното превозно средство, което е управлявала и по този начин се е стигнало до ПТП, при което са причинени установените вреди.

За наказанието по т. 2 от НП, съдът намира следното от правна страна:

Нормата на чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП, предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв., водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. Отговорността на касатора, е ангажирана на основание чл. 123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП. Тази разпоредба задължава водачите на МПС, при ПТП, с тяхно участие, с настъпили имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, без да напускат местопроизшествието, да уведомят съответната служба за контрол на МВР, на територията, на която е настъпило ПТП, и да изпълнят дадените им указания. Доколкото в процесния случай водачът на лекия автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] не е присъствал, автомобилът е бил паркиран, то касаторът е имал задължение да прояви активност и да установи дали са налице материални щети, а след което да премине към последващите действия описани в чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "в" ЗДвП. Този факт, обосновава налагането на наказание по чл. чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Решението на въззивният съд, в тази част е правилно и законосъобразно, като извършените изменения на НП, с процесното решение, съдът е мотивирал и обосновал, с тежестта на нарушенията и е съобразил същите в размерите предвидени от закона, с оглед извършения анализ на утежняващите и облекчаващите обстоятелства.

Въз основа на изложеното, касационният състав намира, че не се констатира предвидените в закона касационни основания за отмяна на оспореното решение и същото като валидно, правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Въз основа на изложените мотиви, Административен съд София град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.11.2022 г., постановено по НАХД № 138/2021 г. на СРС, Наказателно отделение, 1-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: